

MESAJUL DE CRĂCIUN DIN 2020 AL PREAFERICITULUI PATRIARH AL IERUSALIMULUI TEOFIL III

„Tatăl a binevoit, Cuvântul trup s-a făcut,

Și Fecioara a născut pre Dumnezeu întrupat.

Steaua vestește; Magii se închină; păstorii se minunează;

și făptura se bucură.”

Astăzi, Biserica sărbătorește festiv în doxologie și mulțumire aplecarea și concentrarea lui Dumnezeu la mărimea omului. Astăzi, Biserica predică membrilor săi și proclamă lumii și întregului univers legătura și unirea cerului cu pământul și întâlnirea lui Dumnezeu cu omul. Astăzi, cuvântul lui Dumnezeu „Voi locui în ei și voi umbla” (Levitic 26: 11 – 2 Corinteni 6:16) este împlinit. Astăzi, compasiunea lui Dumnezeu și-a depășit neprihănirea. Astăzi, Dumnezeu a umplut creația cu iertare și mântuire. Astăzi, Dumnezeu „a cercetat și a făcut răscumpărare poporului Său” (Luca 1:68). Astăzi, Dumnezeu „în Hristos, împacă lumea cu Sine însuși” (2 Cor. 5:19). Astăzi, „Dumnezeu, trecând cu vederea veacurile neștiinței” (Fapte 17:30), împreună cu vremurile păcatului omului, l-a vizitat pe om în Fiul și Cuvânt Cel Unul Născut.

I-a plăcut lui Dumnezeu, din preamulta Sa dragoste față de om, ca în vremurile din urmă, Cuvântul Său și Fiul Cel Unul-Născut, iubitul, care este de-o ființă cu Tatăl și stă împreună cu El în Tronul Său, să apară în lume vizibil și în formă trupească. Potrivit evanghelistului iubirii, „Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălăsluit între noi ” (Ioan 1:14). Împărtășind aceeași voință cu Tatăl, Fiul a primit trup prin

Duhul Sfânt și Fecioara Maria. A primit un trup logic și sufletesc și a fost născut în trup de către Fecioară. În acest fel, profeția lui Isaia s-a împlinit: „Iată, Fecioara va avea în pântece și va naște Fiu și vor chema numele Lui Emanuel ” (Isaia 7:14 / Matei 1:23). După cum spune imnograful, „Dumnezeu se face om, pentru a-l face pe om Dumnezeu”. Ca Părinte al Bisericii, Sfântul Atanasie spune: „Cuvântul lui Dumnezeu S-a întrupat, pentru ca noi să fim îndumnezeiți și El S-a descoperit pe Sine într-o formă trupească, astfel încât să putem primi firea Tatălui invizibil” (Despre Întrupare, 54). Cum a fost posibil acest lucru? Cum S-a făcută zămislirea, fără a se consuma fapta? A fost posibil, pentru că așa cum a anunțat Îngerul Fecioarei, „Sfântul care Se va naște din tine, Fiul lui Dumnezeu se va chema” (Luca 1:35) și pentru că este scris: „rânduiala firii se supune acelor lucruri pe care Dumnezeu le dorește ”. Fecioara a născut pe Dumnezeu Întrupat, nu pe omul îndumnezeit și, prin urmare, este mărită ca Maica Domnului (Theotokos). Acest lucru a fost făcut pentru renașterea, reformarea și transformarea întregii omeniri. Omul a fost primit de Dumnezeu în Hristos, pentru a se împărtăși de dumnezeirea Sa, așa cum spune Sfântul Petru: „a prin ele să vă faceți părtași dumnezeieștii firi” (2 Petru, 1: 4), și să deveniți „făptură nouă” , după cum spune Apostolului Neamurilor (2 Cor. 5:17 / Gal. 6:15). Tocmai această schimbare respectabilă a omului, și anume schimbarea lui de la omul pământesc la cel ceresc, este posibilă în mod tainic, cu condensarea omului, deoarece Hristosul Întrupat l-a primit pe întregul om – „Mi-ai asumat în întregime întreaga mea sinea într-un unire fără confuzie ”, cântă Biserica.

Această taină cerească, izvorâtă de la Dumnezeu este mărturisită de coborârea și manifestarea sa în cursul istoriei umane. Este revelată în întregul univers și în regiunea deloc lipsită de importanță a Sfântului Betleem, la momentul recensământului poporului, în timpul domniei împăratului roman Octavian Augustus. Întreaga creație este invitată să participe la acest eveniment. Cerurile îi îndrumă pe Magi, învățați și

regi persani de departe, cu o stea strălucitoare, arătând prin ei Biserica neamurilor. Îngerii din ceruri cântă „Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și de pe pământ pace”, chemându-i pe păstorii care au privegheat noaptea, din localitatea Beit Sahour din apropiere. Magii și păstorii împreună, vin și se pleacă închinându-se, pentru a aduce cinste și daruri, pentru că „îl recunosc pe pruncul fără timp care se află în peșteră”.

El, Care a luat trup de om pentru noi, care S-a făcut prunc în trup, S-a născut într-o peșteră și a fost așezat în iesle, îmbrăcat în scutece, este Acela care „era ca de treizeci de ani când a început (să propovăduiască)” (Luca 3:23), care S-a făcut cunoscut și despre Care se credea că ar fi Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu și Fiul omului, din Nazaret, Omul-Dumnezeu, într-o ipostază cu două firi, voințe și acțiuni. El este Cel pe care L- „a uns Dumnezeu cu Duhul Sfânt și cu putere pe Acesta Care a umblat făcând bine și vindecând pe toți cei asupriți de diavolul” (Fapte 10:38) și prin Cruce, Învierea din morți și Înălțarea Sa, El S-a înălțat la forma Întrupării pe care a primit-o și a făcut-o să stea pe partea dreaptă a Tatălui și a îndumnezeit-o.

Șezând de-a dreapta Tatălui, Hristos le-a trimis ucenicilor Săi pe Mângâietorul, Duhul consolării, Duhul luminării minții și al puterii voinței. Misiunea Sa de împăcare a lui Dumnezeu cu omul, a păcii, a iubirii, chiar a iubirii pentru dușmani, a sfințirii și a iertării păcatelor, a predate-o trupului Său, Biserica, pe care „Hristos a iubit [-o] și s-a dat pe Sine pentru ea”(Efeseni 5:25), și El este capul ei. Biserica nu este doar mărturia prezenței benefice întrupate a lui Hristos pe pământ, ci și continuatoarea misiunii Sale; Îl primește pe om de la începutul vieții sale până la moarte; prin botez, face din om un membru al său, îi îmblânzește și îi înfrumusețează morala; se opune oricărui tip de violență; hrănește pe cei flămânzi, eliberează prizonierii; este o oază de sursă de apă vie în deșertul și singurătatea oamenilor, un loc de rugăciune pentru vindecarea pacienților suferind de

covid-19 și un furnizor de sprijin pentru cei afectați de măsurile de protecție împotriva acestei pandemii.

Biserica Ierusalimului și Frăția Aghiotafită, păzitoarea Sfintelor Lăcașuri, lucrează la această misiune în regiunea arătării istorice a lui Hristos Cel Întrupat și astăzi, chiar în locul Nașterii Sale, smerita și de Dumnezeu-primitoarea Peștera și modesta iesle, în magnifica Basilică ridicată de împărații bizantini Constantin și Iustina. Strigând cu bucurie „ni s-a născut prunc, ni s-a dat fiu”, se roagă pentru pacea Orientului Mijlociu, prosperitatea turmei sale de aici și de peste tot în lume și pentru venirea din nou a cuvioșilor pelerini, astfel încât să poată sărbători împreună Mitropolia sărbătorilor cu Maica Bisericii, în locul în care s-a născut Stăpânul păcii.

În Sfântul Oraș al Betleemului,

LA NAȘTEREA DOMNULUI DIN 2020

Fierbinte rugător pentru toți înaintea lui Dumnezeu,

TEOFIL III

Patriarh al Ierusalimului

**DECLARAȚIA PREAFERICITULUI
PATRIARH TEOFIL III CU
REFERIRE LA STATUTUL**

ALTARULUI AGHIA SOPHIA

Miercuri, 25 iunie / 4 iulie 2020, Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil a declarat următoarele cu privire la păstrarea statutului Bisericii Sfânta Sophia:

Cu cea mai mare seriozitate ne exprimăm îngrijorarea față de apelurile recente ale membrilor guvernului turc de a modifica statutul actual al Sfintei Sofia din muzeu în moschee.

Această magnifică structură a Bisericii Bizantine, care captivează lumea până astăzi, are o istorie care se duce în trecutul creștinătății chiar mai departe de secolul al VI-lea. De-a lungul generațiilor, regiunea și oamenii săi au trecut prin momente provocatoare care au lăsat amintiri dureroase. Cu toate acestea, e meritul Turciei că timp de aproape 100 de ani, a administrat Aghia Sophia ca pe un muzeu pentru a menține neutralitatea asupra sitului. Ulterior, oameni din întreaga lume și de orice pregătire s-au putut bucura de splendoarea sa spirituală, arhitecturală și istorică.

Mai mult, statutul de muzeu, adică accesibilitatea nediscriminatorie, la Aghia Sophia a dat roade acolo unde altfel ar fi putut fi alte dispute. Aghia Sophia rămâne astăzi un simbol al toleranței. Unii pot găsi reîmprospătare spirituală în interiorul zidurilor sale, alții pot fi inspirați de testamentul său pentru realizarea umană, iar alții o pot vedea prin prisme cu înțeles individual. Cu toate acestea, această serie de rezultate face cea mai bună dreptate posibilă a site-ului, care, fără îndoială, a fost dintotdeauna destinat să inspire uimire și să Îl slăvească pe Dumnezeu Cel Atotputernic.

Ca gardieni ai sfintei moșteniri sacre din Ierusalim și din Țara Sfântă, timp de aproape 2.000 de ani neîntrerupți, într-o

țară revendicată în mod egal de trei credințe avraamice, atestăm cu tărie faptul că accesibilitatea promovează pacea și respectul reciproc, în timp ce atitudinile de exclusivitate promovează conflictul și amărăciunea. Sperăm și ne rugăm, pentru folosul tuturor oamenilor de bună voință, și pentru Turcia ca națiune cu potențial de a influența întreaga noastră regiune pe calea creșterii și a coexistenței reciproce, ca statutul actual al Sfintei Sophia să fie respectat și păstrat.

TEOFIL III

PATRIARH AL IERUSALIMULUI

Din partea Secretariatului-General

NIKOLAOS MATAR NU APARTINE DE PATRIARHIA IERUSALIMULUI

Pr. Nikolaos Matar, preot protopop al Sfintei Biserici a Nașterii Maicii Domnului din orașul Corona, statul California din SUA, continuă să afirme în mod fals că acționează sub binecuvântarea și îndrumarea Patriarhiei Ierusalimului, în ciuda scrisorii de eliberare de mai jos, care a fost emisă din anul 2018 și a fost trimisă autorității sale ecleziastice canonice, respectiv Înaltpreasfințitului Episcop Antonie de Fasiani, din New York.

Protocol numărul: 75

Înalt Preasfințitului

Episcop de Fasiani

Dl. Antonios

Secretar al Sfintei Arhiepiscopii

din New York

Înalt Preasfinția Voastră

Cu multă dragoste frățească, i-am trimis Preafericirii Voastre iubite Scrisoarea cu numărul de protocol 210/17 de pe 28 noiembrie 2017, cu privire la cazul Preotului Nikolaos Matar din Corona, California, la Comunitatea Nașterii Maicii Domnului, care a refuzat să supună îndrumării spirituale a Înaltpreasfințitului Arhiepiscop al Americii.

Luând în considerare acest caz în Ședința Sfântului nostru Sinod, vă înștiințez că Patriarhia noastră nu are nicio legătură cu Preotul menționat de la în înființarea parohiei sale în America și până în prezent, și am emis o Scrisoare de eliberare, întrucât a fost hirotonit canonic de Biserica Ierusalimului.

Prin urmare, anexez o copie a Scrisorii sale de eliberare, transmit urările și dragostea Preafericirii Sale, de la Preasfântul și de Viață Dătătorul Mormânt al Mântuitorului, și rămân.

În Orașul Sfânt al Ierusalimului, 9 februarie 2018.

Cu dragoste în Hristos,

Aristarh

Arhiepiscop al Constantinei

Părinte Secretar-General

SCRISOARE DE ELIBERARE

Prin această scrisoare Patriarhală, confirmăm că Părintele Nikolaos Matar, preot al Patriarhiei Ierusalimului, în urma unei decizii a Sfântului Sinod care a fost convocat în mod corespunzător la 22 februarie 2018, a fost eliberat canonic din rândul clerului. Patriarhiei. Această eliberare a fost acordată fără prejudecăți sau ca urmare a vreunei discipline bisericești, iar părintele Nikolaos Matar este liber să fie primit în orice jurisdicție ortodoxă canonică fără impediment.

Ca să întărim această mărturie, am aplicat pecetea noastră la această scrisoare în Orașul Sfânt al Ierusalimului, în ziua de 19 martie a anului Domnului nostru 2018.

TEOFIL III

PATRIARH AL IERUSALIMULUI

Patriarhia Ierusalimului denunță exploatarea numelui și a paginii sale de web și anunță că nu are nicio relație, cooperare și nicio comunicare cu părintele Nikolaos Matar, pentru informațiile și folosul Congregației Ortodoxe din America și din alte părți.

Din partea Secretariatului-General

URĂRILE DE PAȘTE ALE

PREAFERICITULUI PATRIARH AL IERUSALIMULUI

În timpul Paștelui din 2020, s-a convenit să nu se facă schimb de vizite cu Bisericele din Ierusalim din cauza pandemiei de COVID-19 și, prin urmare, Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil a transmis în scris urările de Paște adresate Custodelui Țării Sfinte, Preasfințitului Francesco Patton, Patriarhului catolic al Ierusalimului, Preafericitului Pierbattista Pizzaballa, Preafericitului Patriarh Armean al Ierusalimului, Nourhan Manukian și Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop al Bisericii Anglicane din Ierusalim, Suheil Dawani.

Scrisorile sunt redată mai jos:

Părintelui Francesco Patton

Custode al Țării Sfinte

Mănăstirea Sfântul Mântuitor

Dragă părinte Francesco

Vă salutăm cu bucurie profundă și cu imnul Paștelui

Hristos a înviat din morți,

Că moartea pre moarte călcând,

Și celor din morminte, viață dăruindu-le

și dorim să vă aducem rugăciunile Noastre și urările cele mai bune cu ocazia prăznuirii Sărbătorii Paștilor.

Mulțumim Domnului Atotputernic că, în ciuda actualelor circumstanțelor dificile cauzate de coronavirus, Frățiile noastre au reușit să sărbătorească Marea Săptămână Sfântă și Paștele la Mormântul gol, Prea-Sfânt și Dătător de Viață al

Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos și toate locurile sfinte, în folosul Bisericii și al poporului nostru.

În ciuda tuturor restricțiilor și a tuturor circumstanțelor înfricoșătoare din jurul crizei actuale, mărturia noastră comună a învierii lui Iisus Hristos a avut o semnificație primordială pentru comunitățile noastre de aici din Orașul Sfânt al Ierusalimului, precum și pentru frații și surorile noastre din celelalte credințe avraamice.

Ne bucurăm de această mărturie comună și vă suntem mulțumitori, dumneavoastră și frăției voastre, pentru angajamentul ferm la misiunea noastră comună în calitate de păzitori ai Locurilor Sfinte, care continuă să dea roade în acest moment dificil de acum și „Până vom ajunge toți la unitatea credinței și a cunoașterii Fiului lui Dumnezeu” (Efeseni 4:13). În ciuda acestei perioade de restricții invalidante, suntem în continuare capabili să menținem relațiile noastre importante pentru binele tuturor.

Ne alăturăm în rugăciunea pentru toți cei care continuă să fie afectați de pandemie, în special bolnavii și toți cei care au grijă de ei. Și îi pomenim pe toți cei care au murit și cei care îi jelesc. Fie ca aceia care poartă jugul Domnului să găsească odihnă în sufletele lor” (Mat. 11:29).

Excelența Voastră, vă asigurăm de rugăciunile noastre pentru dumneavoastră, pentru frații voștri întru Hristos și pentru comunitatea voastră în această perioadă pascală și așteptăm cu nerăbdare să ne întâlnim din nou în părtășia noastră creștină.

Răspunzând la scrisoarea de Paști a Preafericirii Sale, Preasfințitul Francesco Patton a trimis următoarea scrisoare:

Preafericirii Sale Teofil III

Patriarhul Ierusalimului

Preafericirea Voastră,

În primul rând, vreau să-mi exprim recunoștința pentru urările voastre frățești de Paște și să vă răspund prin cuvintele acestui frumos imn de Paște, pe care îl cântăm în latina medievală:

Moartea și viața s-au luptat

Moartea și viața s-au opus

în bătălie spectaculoasă:

Prințul vieții, care a murit, domnește în viață ...

Știm că Hristos a înviat cu adevărat din morți!

Pentru noi, rege biruitor, ai milă!

Amin. Aliluia.

Când sărbătorim Paștele la Sfântul Mormânt, cel mai Sfânt Altar aflat sub îngrijirea noastră comună și frățească, înțelegem că speranța nu este proiecția dorințelor noastre, ci este Domnul Iisus Hristos Cel Înviat Care a învins moartea. În sărbătoarea Paștelui înțelegem că Iisus Cel Înviat este grădinarul vieții, Cel Care a biruit moartea trecând prin ea și a biruit toate temerile noastre, toată spaima noastră.

Astăzi, când pandemia încă semănă moartea în toată lumea, simțim că este angajamentul nostru comun să acceptăm invitația pe care Iisus a făcut-o Mariei Magdalena: „Du-te la frații mei și spune-le că m-ai întâlnit! Spune-le că Sunt în viață! Spune-le că mormântul Meu este gol! ”. Aceasta este Vestea cea bună a Paștelui și trebuie să-i invităm pe toți frații și surorile noastre să-L întâmpine cu credință pe Domnul Înviat, deoarece acesta este singurul vaccin care ne poate salva de virusul morții, al fricii și al spaimei, de virusul egoismului și al răului care infectează umanitatea și istoria noastră, cu virusul unei vieți fără sens și fără scop.

Simțim că de acest Paște trebuie să ne rugăm și să aducem speranță în special bolnavilor, familiilor lor, asistenților medicali și medicilor care îi asistă, celor care se găsesc trecând din această lume la Tatăl ceresc, tuturor celor care își riscă viața ca să garanteze servicii esențiale societății noastre.

Preafericirea Voastră, avem urări și rugăciuni reciproce și ne simțim profund uniți în Hristos cu Voi și cu toți frații Patriarhiei grecești a Ierusalimului: uniți în grija Locurilor Sfinte ale Creștinismului, uniți în proclamarea Domnului Înviat, uniți în lupta pentru salvagardarea libertății creștine, uniți în îngrijirea pastorală a turmei pe care Domnul ne-a încredințat-o.

Cu aceste sentimente, dorim să exprimăm cele mai bune urări adresate din partea Noastră adresate Preafericirii voastre și întregii comunități a Patriarhiei Greco-Ortodoxe a Ierusalimului.

Hristos a Înviat! Adevărat a Înviat! Amin.

Bucurați-vă de o Sfântă și fericită perioadă pascală!

Pr. Francesco PATTON OFM

Custode al Țării Sfinte

ÎP Arhiepiscop Pierbattista Pizzaballa

Administrator Apostolic al Patriarhiei Latine

Excelența voastră, dragă Arhiepiscop Pizzaballa,

Vă salutăm cu bucurie profundă și cu imnul Paștelui

Hristos a înviat din morți,
Că moartea pre moarte călcând,
Și celor din morminte, viață dăruindu-le.

Dorim să vă felicităm pentru sărbătoarea Paștelui și mulțumim lui Dumnezeu că obștile noastre au putut să țină Marea Sărbătoare a Învierii Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. În ciuda enormelor dificultăți pe care le prezintă pandemia de coronavirus, am reușit să intrăm în această mare taină a credinței noastre în Orașul nostru Sfânt, în Mormântul gol din Biserica Învierii, centrul întâlnirii dintre Dumnezeu și om.

Am experimentat încă o dată că Hristos este calea, adevărul, viața și învierea, căci cine crede în El, deși a murit, totuși va trăi, iar cine trăiește și crede în El nu va muri niciodată (Ioan 11: 24-25).

Trăim în aceste zile uniți în rugăciunile atât ale Bisericilor noastre, cât și ale mărturiei noastre comune, aici, în Țara Sfântă. Ne rugăm în special pentru toți cei din regiunea noastră și din întreaga lume care continuă să sufere de pandemie și de consecințele sale și ne rugăm cu râvnă pentru cei care au murit și pentru toți cei care îi jlesc. Fie ca aceia care poartă jugul Domnului să găsească odihnă în sufletele lor". (Mat. 11:29).

În rugăciunea noastră unită, mai presus de toate, continuăm să slujim Domnului nostru și Bisericii sale atât aici, în Orașul Sfânt al Ierusalimului, cât și Bisericii și tuturor credincioșii ei din întreaga lume. Căci Ierusalimul a fost de-a lungul veacurilor și rămâne astăzi, portul speranței, al păcii și al mângâierii.

Excelența Voastră, vă asigurăm de rugăciunile noastre pentru dumneavoastră, pentru frații voștri întru Hristos și pentru comunitatea voastră în această perioadă pascală și așteptăm cu

nerăbdare să ne întâlnim din nou în părtășia noastră creștină.

Preafericitului

Arhiepiscop Nourhan

Patriarhul Armean al Ierusalimului

Preafericirea Voastră, dragă Arhiepiscop Nourhan,

Vă salutăm cu bucurie profundă și cu imnul Paștelui

Hristos a înviat din morți,

Că moartea pre moarte călcând,

Și celor din morminte, viață dăruindu-le.

și vă felicităm, pe dumneavoastră și obștea dumneavoastră, cu ocazia prăznuirii Marii Sărbători a Paștelui.

Această situație dificilă și complicată de restricții și greutate pe care atât de mulți o îndură ne face să conștientizăm cât de crucială este misiunea noastră comună ca străjeri și slujitori ai Lăcașelor Sfinte, mai ales în această perioadă sfântă în care ne închinăm la Golgota și la Preasfântul și de Viață Dătătorul Mormânt unde Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos a fost răstignit și de unde a înviat. Ni s-a încredințat această responsabilitate de către Pronia Dumnezeiască și ne revine sarcina de a promova această încredere sfântă cu toată smerenia și sânguința într-o colaborare adevărată. Să spunem, cu Sfântul Pavel, „silindu-vă să păziți unitatea Duhului, întru legătura păcii” (Efeseni 4: 3).

Suntem alături de voi în păstrarea în rugăciunile noastre fierbinți pe toți cei care sunt afectați în vreun fel de

această pandemie, în special cei bolnavi și cei care au grijă de ei și îi pomenim pe toți cei care au murit. Fie ca aceia care sunt în doliu să fie mângâiați de promisiunea învierii.

Preafericirea Voastră, Vă asigurăm de rugăciunile noastre pentru voi, pentru Frăția voastră și comunitatea pe care o slujiți. Vă dorim din toată inima sănătate spirituală și trupească și așteptăm cu nerăbdare să ne întâlnim și să ne unim rugăciunile pentru întărirea părtășiei noastre și a misiunii noastre comune și a mărturiei la Locurile Sfinte.

Fie ca lumina învierii să umple inimile și mințile tuturor oamenilor de bună voință în acest sfânt anotimp al Paștelui.

Înalt Preasfințitului Suheil Dawani

Biserica Episcopală din Ierusalim

& Orientul Mijlociu

Catedrala Sfântul Gheorghe

Preasfințite și dragă Părinte Arhiepiscop Suheil,

Vă salutăm cu bucurie profundă și cu imnul Pascal

Hristos a înviat din morți,

Că moartea pre moarte călcând,

Și celor din morminte, viață dăruindu-le.

și vă trimitem felicitările noastre calde, cu ocazia sărbătoririi Paștelui, de către dumneavoastră și comunitatea

dumneavoastră.

Suntem uniți în prăznuirea Sărbătorii Paștelui într-un moment de mare dificultate pentru Orașul nostru Sfânt, pentru Țara Sfântă și lumea noastră. Pandemia de coronavirus a însemnat greutăți imense pentru mulți, iar Ierusalimul, de obicei supraîncărcat de pelerini și credincioși locali în această perioadă a anului, este practic pustiu.

Cu toate acestea, am reușit să păstrăm sfintele ceremonii ale Săptămânii Mari și Sfinte și ale Paștilor la Preasfântul și Dătătorul de Viață Mormânt și în Bisericile noastre și am putut împărtăși o mărturie comună a adevărului și puterii învierii Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, căci El este învierea și viața, iar cel care crede în El, deși a murit, totuși va trăi, iar cine trăiește și crede în El nu va muri niciodată (Ioan 11: 24-25). În acest fel, am reușit să arătăm lumii că Ierusalimul rămâne un liman al nădejdi, păcii și consolării într-un timp provocator pentru familia umană.

Ne unim rugăciunile cu ale voastre, în special pentru toți cei afectați de pandemie, pentru cei bolnavi și pentru cei care au grijă de ei, precum și pentru cei care au murit și pentru toți cei care îi plâng.

Dorim să vă asigurăm, dragă Părinte Arhiepiscop Suheil, de rugăciunile noastre pentru dumneavoastră și familia dumneavoastră, pentru clerul și comunitatea dumneavoastră în acest sezon pascal și așteptăm cu nerăbdare să ne întâlnim din nou în părtășia noastră creștină.

Cu urările patriarhale pentru Paște,

Hristos a înviat!

TEOFIL III

PATRIARHUL IERUSALIMULUI

Sfânta Cetate a Ierusalimului

Paște 2020

PASTORALA DE PAȘTE DIN ANUL 2020 A PREAFERICITULUI PATRIARH LA IERUSALIMULUI TEOFIL

TEOFIL III

*Prin mila lui Dumnezeu Patriarh al Sfântului Oraș al
Ierusalimului*

Și al întregii Palestine

Pentru toți enoriașii Bisericii, har, milă și pace

De la Preasfântul și de Viață-Dătătorul Mormânt

Al lui Hristos Cel Înviat.

„Prăznuim omorârea morții, sfărâmarea iadului și începutul altei vieți veșnice și săltând lăudăm pe Pricinuitorul, pe Unul Cel binecuvântat Dumnezeu Părinților și preaslăvit”. (Tropar Cântarea a Șaptea din Canonul Învierii de Sf. Ioan Damaschin).

Cu bucurie nespusă și absolută, cu inimi curate și buze nepângărite, cu glas fericit, neîncetat, și cu veselie cucernică, Biserica proclamă în noaptea Învierii și în întreaga perioadă de Paște, răsunând că „Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le”. Cu fermitatea credinței în Cel răstignit

și înviat din morți, Domnul nostru Iisus Hristos, și în speranța Învierii la viața veșnică, Biserica noastră cântă „Ziua Învierii,și să ne luminăm cu prăznuirea, și unul pe altul să ne îmbrățișăm. Să zicem „Fraților!” și celor ce ne urăsc pe noi, să iertăm toate pentru Înviere”.

Acest mesaj minunat și plin de bucurie al biruinței morții este rodul răstignirii lui Hristos, căci „iată, a venit prin cruce, bucurie la toată lumea”. Biruința lui Hristos asupra morții a venit prin jertfa Sa pe Cruce. Hristos, Fiul Unul-Născut și Cuvântul lui Dumnezeu, S-a adus de bună voie pe Cruce ca jertfă neprihănită pentru iertarea păcatelor noastre. Așa cum spunea profetul Isaia, „ca un miel spre junghiere s-a adus și ca o oaie fără de glas înaintea celor ce o tund, așa nu și-a deschis gura Sa.” (Isaia 53:7), și așa cum Sfântul Ioan Botezătorul a arătat spre El, recunoscându-l, El S-a făcut pe Cruce „mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatul lumi” (Ioan 1:29). Lucrul cel mai minunat în toată această taină, care arată dragostea fără margini a lui Dumnezeu pentru noi, este ceea ce spune și Apostolul neamurilor: „Căci Hristos, încă fiind noi neputincioși, la timpul hotărât a murit pentru cei necredincioși. Căci cu greu va muri cineva pentru un drept; dar pentru cel bun poate se hotărăște cineva să moară. Dar Dumnezeu Își arată dragostea Lui față de noi prin aceea că, pentru noi, Hristos a murit când noi eram încă păcătoși” (Romani 5:6-8). Fiind fără păcat, Hristos „Dumnezeu fiind în chip, ... S-a deșertat pe Sine, chip de rob luând” (Fil. 2:6-7), S-a smerit, a venit la Cruce de bună voie și prin sângele Său cel preacurat „vrând să dea har datoriei celor de demult a venit singur la cei ce se depărtaseră de harul Lui, și spărgând zapisul” (Acatistul Buneivestiri al Născătoarei de Dumnezeu, partea a patra).

După ce a suferit în trup pentru noi și a fost îngropat, Hristos a coborât la iad. În lăcomia lui, iadul aștepta să-L înghită pe Fiul lui Dumnezeu, dar datorită smereniei jertfei Sale, iadul nu a putut avea putere asupra Lui. Iadul a fost înșelat și îngrozit. Crezând că a primit o ființă muritoare,

L-a întâlnit pe Dumnezeu, pe Dumnezeu și pe om, pe Dumnezeu-omul Iisus Hristos, care atât prin puterea lui Dumnezeu Tatăl, cât și prin a Lui, a înviat din morți, devenind pârg morților și le-a arătat tuturor oamenii în trup calea spre învierea din morți. El a căutat oile pierdute în iad, la fel cum a făcut-o pe pământ, a propovăduit Evanghelia pocăinței și a mântuirii lui Adam și a Evei și urmașilor lor, și așa cum descrie icoana ortodoxă a Învierii, și i-a dus în Rai împreună cu El. De atunci, prin puterea și credința în Înviere, noi oamenii murim numai în trup, ne lepădăm de trupul nostru pământesc, întrucât „Carnea și sângele nu pot să moștenească împărăția lui Dumnezeu” (1 Cor. 15:50), și trăim cu El în suflet și în duh, „aștept[ând] învierea morților și viața veacului ce va să vie” (Crezul).

Hristos a prezis această taină a învierii din morți prietenilor și ucenicilor Săi, pe când El încă locuia cu ei pe pământ și după Învierea Sa. „S-a și înfățișat pe Sine viu după patima Sa prin multe semne doveditoare” (Fapte 1:3), arătându-Se în trupul Său cel răstignit cu semnele cuiei, dar strălucitor și slăvit. Prin ucenicii care I-au fost martori oculari, El a transmis această taină trupului Său, Biserica, pe care a stabilit-o cu Duhul Mângâietor, pe care L-a trimis la noi de la Tatăl, după Înălțarea Sa în Ceruri în ziua Cincizecimii, la cincizeci de zile de la Învierea Sa..

Încă de atunci, Biserica, aceea pe care, după cuvintele adevărate ale Domnului, „porțile iadului nu o vor birui” (Mat. 16:18), își continuă misiunea pe pământ. Îl propovăduiește pe Hristos Cel Întrupat, Răstignit și Înviat și îi botează în Numele Său pe cei care cred în El, îi sfințește cu tainele sale și se roagă pentru împăcarea oamenilor și pentru întreaga lume. Îi sprijină pe oamenii care suferă cu toată puterea sa, se roagă Domnului nostru Iisus Hristos, tămăduitorul sufletelor și al trupurilor, pentru încetarea pandemiei curente a noului virus, pentru vindecarea celor afectați și pentru mila Sa față de cei care au murit datorită virusului atât de nemilos, cu siguranța că „deși a[u] fost răstigni[ți] din slăbiciune, din puterea lui Dumnezeu [sunt]însă vi[i]. Și

noi suntem slabi întru El, dar vom fi împreună cu El, din puterea lui Dumnezeu față de voi.” (2 Cor. 13:4).

În ziua luminoasă a Învierii, Biserica noastră a Ierusalimului, Maica Bisericilor, se roagă de asemenea din Mormântul Dătător de Viață, unde Hristos a fost înmormântat și de unde a înviat, pentru unitatea Bisericii și pentru pace în Orientul Mijlociu, și urează turmei sale de credincioși din Țara Sfântă și din toată lumea, puterea și binecuvântarea lui Iisus Hristos Cel Înviat.

Hristos a Înviat!

În Sfântul Oraș al Ierusalimului, PAȘTE 2020
Cu binecuvântări Părintești și Patriarhale,
Rugător fierbinte pentru toți înaintea lui Dumnezeu,
TEOFIL III
Patriarhul Ierusalimului

MESAJUL DE CRĂCIUN AL PREAFERICITULUI PATRIARH AL IERUSALIMULUI TEOFIL al III- lea – 2019

„Cerul și pământul astăzi s-au împreunat

Născându-Se Hristos.

Astăzi Dumnezeu pe pământ a venit

Și omul la ceruri s-a suit.

Astăzi este văzut cu trup pentru om

Cel din fire nevăzut".

(Stihira idiomela 2 – de la Litie)

Astăzi Biserica din toată lumea sărbătorește Mitropolia Sărbătorilor, sărbătoarea Nașterii în trup a Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos din Fecioara, în plinătatea bucuriei, strălucirii, aducerii de mulțumire și a doxologiei.

La această sărbătoare, Biserica dă mulțumiri lui Dumnezeu deoarece fiind credincioasă, El a împlinit promisiunile pe care le-a făcut omului prin prooroci: „Izbăvire a trimis poporului Său” (Psalm 110:9). Fiind milostiv și iubitor de oameni, „trecând cu vederea veacurile neștiinței” (Fapte 17:30) și vremea apostaziei oamenilor, „S-a făcut călător pe pământul celor care au rătăcit de la harul Său”. Dumnezeu l-a căutat pe omul rătăcitor, pe omul care a fugit de împărtășirea Sa, după spusele Sf. Chiril al Alexandriei (P.G. 75 908 C), l-a găsit ca pe o oaie pierdută, pe care a îndreptat-o, a înnoit-o, căreia i-a dat viață, „i-a transformat alcătuirea” și l-a readus în fosta comuniune cu El în Rai, de la momentul facerii.

Dumnezeu Tatăl a făcut acest lucru vizibil prin unicul Său Fiu Născut: „Iar când a venit plinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege, Ca pe cei de sub Lege să-i răscumpere, ca să dobândim înfierea” (Gal. 4:4-5). „Cuvântul s-a făcut trup” (Ioan 1:14) – aceasta i-a plăcut Tatălui. După cuvântul Sfântului Chiril al Alexandriei, „Dumnezeu Cuvântul, care a fost dintru început în sânul Tatălui, a suferit de bună voie chenoza pentru noi și S-a întrupat, făcându-Se om, S-a smerit pentru binele nostru și S-a făcut fiu al omului, pentru ca noi să fim bogați în Dumnezeu Tatăl prin El, a primit trup de la Duhul Sfânt și de la Fecioara Maria, nu un trup fără suflet, ci un trup cu suflet

logic (La întrupare, PG 77, 989D & 1092C), pentru a-l face pe om „părtaș dumnezeieștii firi” (2 Petru 1:4). Ceea ce a primit prin Întrupare, și anume întreaga umanitate, Domnul a sfințit cu viața Lui, iar prin Cruce, Înviere și Înălțarea Sa El a ridicat-o la cer și a pus-o de-a dreapta lui Dumnezeu. Câtă iubire de oameni! Ce favoare! Ce dar! Dumnezeu a coborât pe pământ prin Hristos și l-a ridicat pe om la cer.

Această taină de dincolo de fire și de cuvânt a avut loc într-un timp și un loc specific, în timpul domniei lui Cezar Octavius □□Augustus, în Betleemul Iudeii, într-o smerită peșteră de acolo, cu conlucrarea și mărturia elementelor naturii și a cetelor celor fără de trup. După cuvântul Sfântului Sofronie, Patriarhul Ierusalimului, teologul ipostazei unice a lui Hristos, Dumnezeu nostru, în două firi, voințe și acțiuni, aceștia au fost „mânați de stele, de venirea Magilor, de învățătura cerească a păstorilor, de aducerea de daruri și de închinare” (Scrisoarea sinodică PG87, 3176D). Înțelepții Regi ai Persiei, îndrumați de o stea și de păstorii care privegheau, întâmpinați de Îngeri cu „Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire!” (Luca 2:14), s-au întâlnit și au căzut cu uimire cu fata la pământ, și s-au închinat, „pentru că L-au văzut pe Cel fără Început, culcat ca un prunc în peșteră”.

Tocmai acest început al tainelor lui Hristos a fost primit de la martori care au văzut și au auzit și s-a păstrat intact de-a lungul veacurilor de către Biserică. Prin această taină, Biserica educă, formează, dă pace, dă viață și își sfințește membrii. Această taină este vestită celor de aproape și de departe, până la capetele lumii. Din acest motiv, Biserica își exercită misiunea de a face pace în toată lumea „slujirea împăcării” care ne-a fost dată de Dumnezeu (2 Cor. 5:18), „împăcând lumea cu Sine Însuși” (2 Cor. 5:19) prin întruparea Fiului Său.

Această taină transcendentă și mântuitoare este propovăduită de Biserica din Ierusalim, prima Biserică a Creștinismului, la

locul unde s-a întâmplat, la Peștera primitoare de Dumnezeu și la Bazilica de deasupra ei, care a fost construită de împărații bizantini Constantin și Iustina, binecuvântând turma sa în Țara Sfântă și în toate locurile din întreaga lume, primind cu bucurie toți pelerinii cuvioși care cinstesc Sfântul Betleem și se închină la ieslea „unde S-a adăpostit Cel de Necuprins” și se roagă pentru prosperitate, pace și buna stare a întregii lumi.

În Orașul Sfânt al Betleemului, la Nașterea Domnului, 2019.

Rugător râvnitor pentru toți înaintea lui Dumnezeu,

TEOFIL al III-lea

Patriarhul Ierusalimului

MESAJUL DE PAȘTE DIN ANUL 2019 AL PREAFERICITULUI PATRIARH AL IERUSALIMULUI TEOFIL AL III-LEA

Prin Mila lui Dumnezeu, Patriarh al Sfintei Cetăți a
Ierusalimului

și al întregii Palestine,

tuturor membrilor Bisericii, har, milă și pace

de la Preasfântul și de Viață-Dătătorul Mormânt

al lui Hristos Cel Înviat.

„Nu vă însălmântați! Căutați pe Iisus Nazarineanul, Cel răstignit? A înviat! Nu este aici. Iată locul unde L-au pus” (Marcu 16:6).

Femeile mironosițe care au venit în dimineața primei sâmbete să-l ungă pe Iisus cu mir, au auzit aceste cuvinte pline de bucurie și speranță de la îngerul luminos care stătea lângă mormânt.

Cuvintele îngerului au fost confirmate de vederea mormântului gol, mahrama, care fusese pe capul Lui, nu era pusă împreună cu giulgiurile, ci înfășurată, la o parte, într-un loc” (Ioan 20:7). Mai mult, ele au fost confirmate de vederea lui Hristos Cel Înviat. Hristos a coborât la iad prin cruce, dar iadul nu L-a ținut. Odată cu coborârea Sa la iad, Domnul i-a scos de acolo și i-a răscumpărat pe cei care fuseseră legați în iad de secole. „A stat și a strigat celor din iad, intrați din nou în rai”. „Căci, deși a fost răstignit din slăbiciune, din puterea lui Dumnezeu este însă viu” (2 Cor. 13:4), a înviat din morți prin puterea Sa dumnezeiască și umană, și S-a arătat de mai multe ori femeilor mironosițe și ucenicilor Săi. S-a arătat în Foișorul cel de Sus în prima și a opta zi după învierea Lui (Ioan 20:19 și 26), pe drumul spre Emaus (Luca 24:15), la Ierusalim „au găsit adunați pe cei unsprezece și pe cei ce erau împreună cu ei” (Luca 24:33), „nu ca duh, că duhul nu are carne și oase” (Luca 24:39), ci cu trupul Său iluminat și slăvit, cu semnele cuielor în mâinile și picioarele Lui (Luca 24:40), întrebându-i „ Aveți aici ceva de mâncare? Iar ei i-au dat o bucată de pește fript și dintr-un fagure de miere. Și luând, a mâncat înaintea lor.” (Luca 24:41-43).

„ Căroră S-a și înfățișat pe Sine viu după patima Sa prin multe semne doveditoare, arătându-li-Se timp de patruzeci de zile” (Fapte 1:3),

Apoi S-a înălțat la cer în slavă de pe Muntele Măslinilor și a trimis ucenicilor adunați în Foișorul cel de Sus „un alt Mângâietor” de la Tatăl, Duhul adevărului, și prin el a vânat

întreaga lume, întemeind Biserica pe pământ.

Domnul a întemeiat Biserica drept mărturie a adevărului și a continuării misiunii Sale. Biserica, în Duhul Sfânt, ne învață despre Dumnezeu Cel Întrupat, Răstignit și Înviat. Ne învață prin cuvânt și își arată învățătura prin fapte, sfințind prin Sfintele Taine. Biserica transmite Duhul Dumnezeiesc, transformă moravurile, viața și întreaga ființă a oamenilor. Ea devine și rai și cer, așa cum spune troparul: „stând în templul slavei Tale, am zice că suntem în ceruri”. Biserica este o oază pământească, izvor al apei vii, al adevărului și al păcii, al neprihănirii, al frăției, al împăcării, al răpirii la cer și al fericirii împlinite. Îndepărtează războaiele, alungă dușmânia și unește popoarele. Biserica păstrează și protejează mediul și planeta, creația lui Dumnezeu pentru locuirea oamenilor.

Biserica Ierusalimului, ca Maică a Bisericilor, își îndeplinește misiunea de pelerinaj, misiunea pastorală și mântuitoare în locurile unde a locuit Dumnezeu, în locurile care au fost sfințite prin harul Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Cel Întrupat, Răstignit și Înviat din morți. De la ele, și mai ales de la Preasfântul și de Viață-Dătătorul Mormânt, prin aducerea jertfei fără de sânge „în noaptea mântuitoare și strălucitoare a luminoasei zi a Învierii”, ne rugăm pentru pacea întregii lumi, și mai ales pentru Orientul Mijlociu cel încercat, pentru încetarea schismelor Bisericilor și pentru unitatea Bisericii Ortodoxe în legătura păcii, și salutăm credincioșii evlavioși din toate părțile lumii pe care îi păstorum, împreună cu pelerinii cucernici, și le urăm tuturor să aibă bucuria, puterea, nădejdea și lumina lui Hristos Cel Înviat.

Hristos a Înviat!

În Sfânta Cetate a Ierusalimului, PAȘTELE 2019

Cu urări Părintești și binecuvântări Patriarhale
Rugător cu râvnă pentru toți înaintea lui Dumnezeu

TEOFIL III

Patriarhul Ierusalimului

**SCRISOARE DIN PARTEA
SECRETARIATULUI-GENERAL AL
PATRIARHIEI IERUSALIMULUI
CĂTRE POSTUL ANT1 TV
REFERITOARE LA CARTEA
DOMNULUI ALIKAKOS**

Protoc. Nr: 133

Onorați domni,

În ceea ce privește chestiunea care a apărut prin publicarea de către Ekkremes Publications a unei cărți a jurnalistului Dimitris Alikakos cu titlul „Mântuirea – Despre Lumina Sfântă”, declarăm următoarele:

1. Scriitorul a vizitat Patriarhia Ierusalimului și s-a întâlnit inițial cu conducătorii ei pentru a-și satisface nevoile spirituale și apoi ca parte a unui

studiu al istoriei Patriarhiei noastre.

2. Orice interviuri video înregistrate pe care pretinde că le-a avut la dispoziție au avut loc ilegal, fără cunoștința interlocutorilor săi și, bineînțeles, fără consimțământul necesar.
3. În înregistrările filmate care au fost distribuite, este evidentă editarea frauduloasă, pentru a extrage efectul „dorit”, fapt care, în afară de a fi condamabil moral, este, de asemenea, verificabil ca încălcare a legii.
4. Toate acțiunile legale necesare împotriva Google au fost deja lansate pentru a elimina înregistrările video în cauză de pe internet ca manipulare, având conținut înșelător și defăimător și sfidând oamenii și Adevărurile credinței noastre. În orice caz, ne rezervăm în mod expres dreptul legitim la acțiunile legale necesare care vor avea loc de facto.
5. Ceea ce este scris în cartea în cauză este un produs al unor povestiri inventate de imaginația autorului, cu scopul evident de a-i stârni pe credincioșii și de a obține beneficii economice din vânzarea cărții. Alegerea punerii în circulație a cărții în cauză la momentul respectiv, în perioada Postului Mare și Sfânt, când Biserica noastră se îndreaptă spre Sfântul Paște, dovedește dincolo de orice îndoială care sunt motivele adânci ale autorului și ale editurii.
6. Poziția oficială a Patriarhiei Ierusalimului referitoare la slujba Sfintei Lumini este aceea inclusă în programul Săptămânii Sfinte a fiecărui an, de pe site-ul Patriarhiei, din studiile Părinților Aghiotafiți și în special ale răposatului aghiotafit Kallistos Miliaras din Revista „Nea Sion” și ceea ce se deduce din Sfânta Biblie și din scrierile Părinților Bisericii.

Ierusalim, 18 martie 2019,

Cu respect,

ARISTARH

Arhiepiscopul Constantinei

Părinte Secretar-General

MESAJ AL PREAFERICITULUI PATRIARH AL IERUSALIMULUI CU OCAZIA BOBOTEZEI 2019

Iubiți Frați și Surori,

Pe măsură ce ne apropiem de Marea Sărbătoare a Epifaniei, ziua în care Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos a fost botezat în râul Iordan și s-a arătat Sfânta Treime, suntem de asemenea recunoscători că în acest an, pentru prima dată în mai mult de 50 de ani, acest loc sfânt va fi curățat de minele care l-au pângărit atât de mult timp.

Pentru aceasta, suntem recunoscători angajamentului și lucrării meticuloase a Trustului HALO, precum și pentru cooperarea autorităților israeliene și palestinienilor cu Bisericele. Salutăm adeziunea atâtor oameni în scopul deminării, ca semn al păcii și reconcilierii care sperăm că pot fi reproduse în întreaga Țară Sfântă și în regiunea din jur. De asemenea, așteptăm cu nerăbdare să continuăm să întâmpinăm sutele de mii de pelerini care vin în fiecare an la Locul Botezului, pelerini care acum pot vizita mănăstirile noastre și pot aprecia experiența completă, așa cum era acum câteva decenii.

Locul Botezului, pe care îl numim și „Qaser al Yahud” sau „locul de trecere al evreilor”, este un punct de întâlnire între cer și pământ, cinstit de adepții religiilor avraamice

din întreaga lume. Aici, în jurul râului Iordan, potrivit Noului Testament, Sfântul Ioan Botezătorul a trăit, i-a învățat și i-a botezat pe credincioși. Afundarea Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos în aceleași ape ne permite să intrăm în duhovnicescul Ținut al Făgăduinței, adică Biserica. Prin Botez suntem îmbrăcați cu Duhul Sfânt, căci după cum spune Sfântul Apostol Pavel, „toți sunteți fii ai lui Dumnezeu prin credința în Hristos Iisus. Căci, câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați îmbrăcat. nu mai este nici rob, nici liber; nu mai este parte bărbătească și parte femeiască, pentru că voi toți una sunteți în Hristos Iisus. Iar dacă voi sunteți ai lui Hristos, sunteți deci urmașii lui Avraam, moștenitori după făgăduință” (Gal. 3: 26-29).

Ne rugăm ca, prin eforturile noastre umane de a ne reconcilia cu acest pământ sfânt pe care îl împărțim, îngrijindu-ne de această oază fizică a întâlnirii divino-umane, să ne reconciliem și unii cu alții de dragul păcii, al iubirii și al dezvoltării reciproce a tuturor popoarelor create de Dumnezeu. Fie ca Lumina Epifaniei să ne încălzească inimile și să ne lumineze mințile în acest An Nou și întotdeauna.

Cu binecuvântările Noastre patriarhale și cele mai bune urări.

Sfântul Oraș al Ierusalimului ianuarie 2019

TEOFIL AL III-LEA, PATRIARH AL IERUSALIMULUI

SĂRBĂTOAREA NAȘTERII DOMNULUI LA PATRIARHIE

Sărbătoarea Nașterii Domnului Hristos a fost prăznuită de Patriarhie conform tradiției și tipicului de la Bazilica

Nașterii Domnului și a Peșterii Primitoare de Dumnezeu din orașul Betleem duminică, pe 25 decembrie 2017/7 ianuarie 2018.

Sărbătoarea a început cu slujba utreniei la orele 22.30. în noaptea de Ajun al Crăciunului, pe 24 decembrie 2017/6 ianuarie 2018, cu intrarea prin poarta Botezului și cu primirea Vicarului patriarhal care urma să slujească, ÎPS Mitropolit Isihie de Kapitolias.

Coborârea oficială la Peștera Sfântă a început cu imnul Utreniei „Veniți, credincioșilor, să vedem unde S-a născut Hristos Mântuitorul”. Arhiepiscopii și preoții îmbrăcați în veșminte liturgice au mers înaintea procesiunii care a fost oficiată de Preafericitul Patriarh al Ierusalimului Teofil, avându-l în partea dreaptă pe Președintele Statului Palestinian, domnul Mahmoud Abbas Abu-Mazen, pe reprezentantul Majestății Sale Regele Abdullah al II-lea al Iordaniei, ministrul de interne, domnul Ghaleb Zu'bi, în partea stângă, și pe consulul general al Greciei în Ierusalim, domnul Christos Sophianopoulos, pe președintele Comitetului pentru afaceri religioase al statului palestinian, domnul Hanah Amire, pe Consilierul prezidențial palestinian Dl. Ziad Al-Bandak și pe alți oficiali ai statului palestinian și, pe ambele părți, alți oficiali ai forțelor guvernamentale și de poliție din orașul Betleem și reprezentanți diplomatici ai diferitelor țări.

Odată ajunși în Peștera, s-au cântat Stihovanele, s-a citit pericopa evanghelică a Nașterii în greacă și în arabă, iar Mesajul Patriarhal de Crăciun a fost citit de către Părintele Secretarul General, ÎPS Arhiepiscop Aristarh de Constantina, după cum urmează:

“Cel ce mai înainte de Luceafăr S-a născut din Tatăl

Fără de mamă, astăzi pe pământ

S-a intrupat din tine, fără de tată.

Pentru aceasta steaua binevestește magilor;

*Iar îngerii cu păstorii laudă nașterea Ta cea mai presus de
fire*

Ceea ce ești plină de har.”

(Condac: Soborul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu)

În timpul perioadei bucuroase și glorioase a Sfintelor Doisprezece zile, Biserica, la fel de mult ca și întreaga omenire, sărbătorește un eveniment dumnezeiesc și ceresc, un eveniment care este, în același timp, splendid și minunat, ciudat și paradoxal. Sărbătorim evenimentul vizitei pașnice a lui Dumnezeu și a intervenției vindecătoare în viața omului. Biserica proclamă evenimentul Epifaniei întrupate a lui Dumnezeu în lume. Ea mărturisește că Dumnezeu, Care L-a creat pe om după chipul și asemănarea Lui, l-a remodelat prin asemănarea Fiului cu omul, în conformitate cu frumusețea divină care i-a fost dată înainte de cădere. În prezența Celui Unu Născut, Fiul și Cuvântul, Dumnezeu S-a întrupat, a devenit trup, S-a făcut om. “Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit printre noi” (Ioan 1,14). Prin întruparea și nașterea în trup a Fiului Său de către Fecioara, în timpul domniei lui Caesar Octavius □□Augustus în Betleem, Dumnezeu i-a redat viață și l-a scos pe om din adâncurile căderii și stricăciunii sale și l-a ridicat la înălțimile cerului, făcându-l „părtaș al dumnezeieștii firi” (2 Petru 1.4). Pentru această jertfă, harul și bucuria nesfârșită dată omenirii, Biserica astăzi cântă cu imnograful: „Domnul a trimis răscumpărarea poporului său”; cu Evanghelistul: „astăzi ni S-a născut un Mântuitor, care este Hristos”; și cu imnograful: „Mântuitorul nostru de sus ne-a vizitat” și „Hristos Se naște, măriți-L, Hristos este pe pământ, înălțați-vă”.

Martori oculari ai acestei taine nemaiîntâlnite, adică a prezenței întrupate a lui Dumnezeu în lume, sunt: Pururea-

Fecioara Maria, care a contribuit la această realitate și a zămislit de la Duhul Sfânt, a rămas însărcinată, a născut în trup și L-a înfășurat pe Hristos; bătrânul Iosif, însoțitorul său de la Nazaret până la Betleem pentru recensământul Cezarului, de la Betleem până la Egipt, în fuga lor și la întoarcerea în Nazaret, pentru care Domnul era numit Nazarinean. Martori oculari sunt de asemenea țărani simpli, păstori care își vegheau turmele, care s-au apropiat pentru a vedea și a trăi taina, după invitația și vederea îngerilor care cântau în cer imnul angelic: „Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire”(Luca 2.14). Mai mult, martori oculari au fost oameni de știință, Magii din Persia, cercetători ai universului. Ei au fost chemați de departe de o stea de pe cer, pentru a anunța începutul Bisericii neamurilor, astfel încât de la idolatria stelelor să vină la închinarea la Soarele Neprihănirii. Într-adevăr, în această peșteră simplă și smerită ei l-au privit în extaz pe “prunc, culcat în iesle” (Luca 2,16) și recunoscându-L, s-au plecat în fața Lui și I s-au închinat Dumnezeului întrupat, care S-a făcut om în trup de la Fecioară și I-au oferit darurile lor cu reverență, „aur, tămâie și smirnă” (Matei 2.11).

Astfel a strălucit bogăția dumnezeirii lui Hristos asupra oamenilor, în smerenia Peșterii și în sărăcia hainelor cu care era înfășurat. Hristos a luat chip de om, smerindu-Se pe Sine, pentru ca în această formă să-L sfințească și să-l slăvească pe om. „El, bogat fiind, pentru voi a sărăcit, ca voi cu sărăcia Lui să vă îmbogățiți” (2 Corinteni 8,9). Fiind Dumnezeu adevărat, tare și puternic, a luat slăbiciunea trupului omenesc și a devenit Dumnezeu-om, o persoană cu două firi, „Care a umblat făcând bine și vindecând pe toți cei asupriți de diavolul, pentru că Dumnezeu era cu El” (Fapte 10, 38).

Această filantropie a lui Dumnezeu este propovăduită în Duhul Sfânt de către Biserică, Trupul Dumnezeului întrupat, al

Domnului nostru Iisus Hristos care a fost Răstignit în trup și a Înviat din morți pentru mântuirea lumii. Hristos a lăsat moștenire Bisericii să îi continue misiunea de pace, reconciliere, sfințire și mântuire în lume. Biserica manifestă și Îi predică misiunea membrilor săi dar și tuturor acelor care, prin voința lor liberă, nu acceptă solia Domnului păcii, ci acționează în mod rușinos și inuman, așa cum Irod a făcut-o cu Împăratul nou-născut și cu pruncii. Ei nu-și ascuț plugurile pentru arat, nici secerile pentru a secera; dimpotrivă, își ascuț săbiile pentru a se tăia unii pe alții. Cheltuiesc bogăția creației lui Dumnezeu pentru arme compatibile și incompatibile și pentru războaie, sacrifică sute de mii de oameni nevinovați prin acte teroriste atroce și îndrăznesc să spună că acest lucru se face în numele lui Dumnezeu. Biserica le vorbește în dragoste. Îi învață pacea, pe cei de aproape și de departe. Sfințește poporul, le îmblânzește moravurile și rămâne o oază, un paradis și manifestarea vizibilă a Împărăției lui Dumnezeu pe pământ. Își împarte bunurile spirituale și materiale cu oamenii în mod filantropic. Tolerează persecuția; fiind calomniată, iartă și se roagă. Îi cheamă pe toți, spunând: „vino și vezi” (Ioan 1,46).

Acest lucru se întâmplă și în Biserica Ierusalimului din Țara Sfântă, care apără și păstrează Sfintele Lăcașuri și bineînțeles, Bazilica Nașterii din Betleem, construită de împărații Constantin și Iustin. Biserica Ierusalimului se roagă din Peștera care l-a primit pe Dumnezeu pentru pacea întregii lumi, pentru pace în Orientul Mijlociu și în Țara Sfântă; se roagă în special pentru credincioșii ei greco-ortodocși care trăiesc în statul palestinian, dar și pentru tot poporul palestinian și îl susține cu toată puterea și prin toate mijloacele pașnice pe Excelența Sa, Președintele Mahmoud Abbas Abu-Mazen, care onorează cu prezența Sa Sărbătoarea noastră; astfel încât dânsul să-și poată îndeplini cu succes misiunea de a susține Status Quo-ul politic și religios din Ierusalim, așa cum este el recunoscut de comunitatea

internațională, și ca să poate obține recunoașterea deplină a statului palestinian de către toate națiunile din întreaga lume.

*În Sfântul Oraș al Betleemului, **CRĂCIUNUL ANULUI 2017***

Fierbinte rugător pentru toți la Dumnezeu,

TEOFIL III

Patriarhul Ierusalimului

Mesajul a fost citit, de asemenea, în arabă de către Reprezentantul pentru presă al Patriarhiei pentru limba arabă, Părintele Protopop Issa Mousleh.

Apoi a avut loc închinarea la Locul Nașterii și la locul Sfintei Iesle, după care a urmat urcarea prin ieșirea dinspre nord a Peșterii, iar litania întreită în jurul Bazilicii a fost încheiată în centrul acesteia cu o rugăciune specială.

După rugăciune, Preafericirea Sa a început Catavasia „Hristos se naște” și coborând de pe tron, serviciul Utreniei a continuat în cântarea conducătorului corului Preasfintei Biserici a Învierii, Arhimandritul Aristovoulos în dreapta în greacă, și a corului din Betleem din stânga, în limba arabă. În același timp, s-a slujit Sfânta Liturghie în Peștera Sfântă, condusă de Mitropolitul Joachim din Helenopolis.

După terminarea rugăciunii, Sfânta Liturghie a început în Catolicon, oficiată de Preafericitul Patriarh Teofil al Ierusalimului, avându-i drept împreună-slujitori pe ÎPS Mitropolit Isihie de Kapitolias și pe ÎPS Arhiepiscop Dimitrie de Lydda, ieromonahi aghiotafiți, preoții de la Patriarhie și din alte biserici, arhidiaconul Marcu și ierodiaconul Anastasie. Conducătorul corului Preasfintei Biserici Ortodoxe a Învierii, Arhimandritul Aristovoulos, a cântat în strana din dreapta în limba greacă și corul din Betleem a cântat în

stânga în limba arabă sub conducerea domnului Lawrence Samour. La slujbă au participat cu smerenie mulți pelerini din Rusia, Grecia, România, Ucraina și din alte țări, precum și pelerini locali. La Sfânta Liturghie au participat și consulul general al Greciei în Ierusalim, dl. Christos Sophianopoulos, și doamna consul Katherine Tzima.

După Sf. Liturghie, a fost oferită o masă soborului patriarhal, arhiepiscopilor, preoților și poporului de către renovatorul Mănăstirii, ÎPS Arhiepiscop Teofilact al Iordaniei, spre slava lui Dumnezeu, care a permis și a primit această sărbătoare.

Din partea Secretariatului-General

```
ngg_shortcode_0_placeholder"      order_by="sortorder"  
order_direction="ASC"              returns="included"  
maximum_entity_count="500"]
```

<httpv://youtu.be/reb2cbiPVI8>